

Fremsat den 5. februar 2020 af social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Forslag

til

Lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

(Ankestyrelsens sammensætning og behandling af sager om uenighed mellem kommuner m.v.)

§ 1

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 826 af 16. august 2019, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 550 af 7. maj 2019 og senest ved § 13 i lov nr. 1559 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, 1. pkt., indsættes efter »modtager«: »helbredstillæg eller«.
2. I § 43, stk. 1, 1. pkt., udgår », lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel«.
3. § 52, stk. 1, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:
»2) Fagbevægelsens Hovedorganisation,«
Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 3 og 4.
4. I § 52 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, jf. dog § 52 c.«
Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.
5. I § 52 a, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.
6. I § 52 c, stk. 1, ændres »§ 52 a, stk. 1 eller 3,« til: »§ 52 a, stk. 1, 3 eller 4,«.
7. I § 52 c, stk. 2, ændres »§ 52 a, stk. 1,« til: »§ 52 a, stk. 1 og 3,«.
8. I § 59 a, stk. 4, nr. 2, og stk. 5, ændres »Landsorganisationen i Danmark« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.

9. I § 59 a, stk. 6, ændres »§ 52 a, stk. 4,« til: »§ 52 a, stk. 5,«.

10. I § 59 b, stk. 3 og stk. 5, 1. pkt., ændres »1., 2. og 3.« til: »1. og 2.«.

11. I § 59 b, stk. 4, nr. 2, stk. 5, 1. og 2. pkt., og stk. 6, 1. pkt., ændres »Landsorganisationen i Danmark« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.

12. Overskriften til kapitel 10 affattes således:

»Kapitel 10

Almindelige klageregler m.v.«

13. Overskriften før § 60 affattes således:

»Klageadgang og behandling af sager om uenighed«.

14. § 61 affattes således:

»§ 61. Hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for Ankestyrelsen, der træffer afgørelse i sagen.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal benytte et særligt skema ved indsendelsen af sager til Ankestyrelsen efter stk. 1.«

15. I § 81, 1. pkt., ændres »Chefen« til: »Direktøren«.

16. § 81, nr. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»3) Fagbevægelsens Hovedorganisation og«.
Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

17. I § 84, stk. 2, ændres »§ 82, stk. 2,« til: »§ 82, stk. 3,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås ændringer og præciseringer i reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område om Ankestyrelsens behandling af sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, sådan at der ikke i disse sager er tvivl om Ankestyrelsens rolle som tvistløsningsorgan og om sagsbehandlingens karakter. En landsretsdom har fastslået, at Ankestyrelsen fungerer som tvistløsningsorgan i sager om uenighed mellem kommuner på det sociale område. Lovforslaget har til formål at fastsætte, at sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, som det hidtil har været praksis, skal kunne behandles administrativt i Ankestyrelsen, dvs. uden medvirken af beskikkede medlemmer, og at tydeliggøre, at Ankestyrelsen som hidtil træffer afgørelse i sådanne sager.

Som følge af, at Landsorganisationen i Danmark og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd er fusioneret under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation, foreslås ændringer i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område med hensyn til de organisationer, der indstiller medlemmer til Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Det Rådgivende Praksisudvalg.

Lovforslaget indeholder derudover en række lovtekniske ændringer.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ankestyrelsens afgørelser i sager om uenighed mellem kommuner

2.1.1. Gældende ret

Kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (herefter retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 826 af 16. august 2019, indeholder regler om, hvilken kommune der skal yde og finansiere hjælp efter den sociale lovgivning. Hovedreglen er, at en borgers opholdskommune har pligt til at yde hjælp. Opholdskommunen er den kommune, hvor borgeren har bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Som undtagelser hertil findes dog i retssikkerhedslovens § 9 c regler om, at borgeres aktuelle opholdskommune i nærmere angivne tilfælde har ret til at få refunderet sine udgifter fra borgerens tidligere opholdskommune (mellemmkommunal refusion), ligesom der i retssikkerhedslovens §§ 9 og 9 a er undtagelsestilfælde, hvor en tidligere opholdskommune forbliver såvel handlekommune (den kommune, der har pligt til at træffe afgørelse om og levere hjælp) og betalingskommune (den kommune, der finansierer hjælpen) efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019.

Der kan opstå uenighed mellem kommuner om, hvilken kommune der efter disse regler har pligt til at handle og be-

tale, herunder om betingelserne for mellemmkommunal refusion er opfyldt.

Det følger af retssikkerhedslovens § 50, stk. 1, at Ankestyrelsen er klageinstans for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes ved lov. Derudover træffer Ankestyrelsen afgørelse i sager, i det omfang det fastsættes ved lov.

I retssikkerhedslovens § 60, stk. 1, er det fastsat, at når det fremgår af lovgivningen, kan kommunalbestyrelsens afgørelser indbringes for Ankestyrelsen.

I retssikkerhedslovens § 61 er det fastsat, at hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for Ankestyrelsen. Bestemmelsen har været gældende siden retssikkerhedslovens ikrafttræden den 1. juli 1998, idet afgørelsesinstansen dog er ændret fra det relevante regionale sociale nævn til Ankestyrelsen i forbindelse med reformen af klagesystemet ved lov nr. 493 af 21. maj 2013 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love, hvor de sociale nævn blev nedlagt.

§ 61 er placeret i retssikkerhedslovens kapitel 10 under overskriften "Almindelige klage regler" og underoverskriften "Klageadgang", men i en særskilt bestemmelse ved siden af den almindelige regel om klageadgang.

Ankestyrelsen kan således efter retssikkerhedslovens § 61 træffe afgørelse, hvor der er uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser. Det drejer sig navnlig om sager, hvor kommuner er uenige om spørgsmål om opholdskommune, hvilken kommune, der har pligten til at yde hjælp, og om mellemmkommunal refusion.

I retssikkerhedslovens almindelige klage regler er det i § 66 fastsat, at inden en klage behandles, skal den myndighed, der har truffet afgørelsen, vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen skal derfor indgives til den myndighed, som har truffet afgørelsen. Kan myndigheden ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen videre til klageinstansen.

En klage over en afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse skal derfor indgives til denne kommune med henblik på genvurdering. Retssikkerhedslovens § 66, stk. 2, bemyndiger social- og indenrigsministeren til at fastsætte regler om, at kommunen skal benytte et særligt skema som led i genvurderingen.

I retssikkerhedslovens § 74 findes endvidere en bemyndigelse for social- og indenrigsministeren til efter forhandling med beskæftigelsesministeren og sundheds- og ældreministeren at fastsætte regler for behandling af klagesager, her-

under også regler om tidsfrister for indsendelse og videre- sendelse af klager.

Social- og indenrigsministeren har med hjemmel i bemyndigelsen i retssikkerhedslovens § 66, stk. 2, fastsat i § 13 i bekendtgørelse nr. 1630 af 27. december 2019 om retssikkerhed og administration på det sociale område (herefter retssikkerhedsbekendtgørelsen), at kommunalbestyrelsen ved indsendelse af genvurderingen af en klagesag skal benytte et ankeskema, der er udarbejdet af Ankestyrelsen. Formålet med skemaet er dels at understøtte, at de relevante oplysninger og akter indsendes samtidig, dels at effektivisere registreringen af klagen i Ankestyrelsen og dermed at optimere sagsbehandlingen og ressourceforbruget i Ankestyrelsen og i kommunerne.

Efter retssikkerhedslovens § 67 skal klage til Ankestyrelsen ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Ankestyrelsens afgørelse efter retssikkerhedslovens § 68, stk. 2, kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, op- hævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.

Ankestyrelsen har hidtil i sager om uenighed mellem kom- muner fungeret som klageinstans og har behandlet sådanne sager som en efterprøvelse af en afgørelse, som én kommu- ne har truffet over for en anden kommune.

Ankestyrelsen har behandlet sagerne på samme måde som klager indbragt efter retssikkerhedslovens § 60, dvs. hvor en kommune har truffet en afgørelse med en borger som mod- tager.

Praksis har således været, at kommune A skulle fremsætte et krav over for kommune B, hvorefter kommune B skulle træffe en afgørelse over for kommune A om, hvorvidt kom- mune B kunne imødekomme kravet. Afgørelsen skulle inde- holde begrundelse og klagevejledning. Kommune A kunne klage over afgørelsen til Ankestyrelsen, og kommune B skulle genvurdere afgørelsen efter retssikkerhedslovens § 66 og anvende et ankeskema ved indsendelsen af genvurderin- ger til Ankestyrelsen. Klagefristen på fire uger i retssikker- hedslovens § 67 blev anvendt.

Ankestyrelsen har herefter på grundlag af klagen foretaget en efterprøvelse af B kommunes afgørelse, og resultatet af styrelsens afgørelse har været stadfæstelse, hjemvisning, op- hævelse eller ændring af afgørelsen.

Om Ankestyrelsens afgørelser er det i retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 1, fastsat, at Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen. I sager, der ikke er omfattet af retssikkerhedslovens § 52 a, træffes afgø- relse som udgangspunkt på et møde med deltagelse af be- skikkede medlemmer efter regler fastsat i retssikkerhedslo- vens §§ 52 b-56. Herunder gælder efter retssikkerhedslo- vens § 52 c, at når Ankestyrelsen skønner, at en sag omfattet

af § 52 a, stk. 1, har principiel eller generel betydning, træf- fes afgørelse i sagen på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, hvor der i mødet deltager to beskik- kede medlemmer og to ankechefer, hvoraf den ene er for- mand.

Siden 1. juli 2013 har Ankestyrelsen behandlet sager om mellemkommunal uenighed administrativt, dvs. uden med- virken af beskikkede medlemmer, bortset fra de sager, der blev undergivet principiel behandling.

Vestre Landsret har ved en dom af 16. december 2015 op- trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 1339 fastslået, at Ankestyrelsen i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser ikke fungerer som en almindelig klagein- stans, men som et tvistløsningsorgan.

Af dommen fremgår det bl.a., at siden lov nr. 181 af 20. maj 1933 om offentlig forsorg har kommunernes adgang til at indbringe uenighed om deres forpligtelser i henhold til den sociale lovgivning for højere administrativ instans været re- guleret i en særskilt bestemmelse ved siden af den alminde- lige regel om klageadgang. I bestemmelserne er der stedse anvendt formuleringen ”uenighed mellem kommuner”. Det- te må efter ordlyden forstås som en tvist mellem ligestillede parter i modsætning til en forvaltningsafgørelse truffet af en myndighed, der som led i almindelig rekurs kan påklages til en overordnet myndighed. I den nuværende § 61 i retssik- kerhedsloven står, at det er ”sagen”, der kan indbringes. Dette støttes af, at kommunerne som sideordnede forvalt- ningsmyndigheder ikke har adgang til at træffe bindende forvaltningsafgørelser i forhold til hinanden. Ordlyden og placeringen af bestemmelsen om behandlingen af kommu- ners indbyrdes uenigheder om deres forpligtelser i henhold til den sociale lovgivning må derfor føre til, at den myndig- hed, der skal træffe afgørelse om uenigheden, i disse situati- oner fungerer som et tvistløsningsorgan. Forarbejderne til bestemmelserne om kommunernes adgang til at indbringe uenigheder giver ikke heroverfor klare holdepunkter for at nå til et andet resultat.

Dommen ændrer ikke ved, at Ankestyrelsen efter retssikker- hedslovens § 61 kan træffe afgørelse i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser.

Dommen indebærer imidlertid, at Ankestyrelsen ikke skal behandle sådanne sager på samme måde som klager ind- bragt efter retssikkerhedslovens § 60, dvs. som om den ene kommune har truffet en bindende afgørelse i forhold til den anden. Klagefristen i retssikkerhedslovens § 67 og genvur- deringsreglen i retssikkerhedslovens § 66 kan således ikke anvendes, ligesom Ankestyrelsens afgørelse ikke kan gå ud på stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over, jf. retssikkerhedslovens § 68, stk. 2. Det skyldes, at indholdet af disse bestemmelser er knyttet direkte til tidspunktet for eller indholdet af en kon- kret afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse, mens Anke- styrelsens behandling af en sag om uenighed mellem kom-

muner ifølge dommen ikke er en efterprøvelse af en afgørelse.

Ankestyrelsen kan træffe afgørelse i tvisterne med angivelse af et bestemt konkret resultat. Afgørelserne kan f.eks. være:

- A Kommune blev opholdskommune for en borger fra den dato, hvor han flyttede i egen bolig i A Kommune. A Kommune skal herefter yde hjælp til borgeren.
- A Kommune skal fortsat yde hjælp til borgeren efter serviceloven.
- A Kommune blev opholdskommune for borgeren, da han afsluttede sit STU-forløb og flyttede ind hos sin mor i A Kommune.
- A Kommune blev opholdskommune for borgeren forud for hans ophold på forsorgshjem i B Kommune.
- A Kommune har ikke ret til refusion fra B Kommune på grund af passivitet.
- A Kommune har ikke krav på refusion for udgifter til efterværn for en borger.
- A Kommune skal betale refusion for advokatudgifter til B Kommune.

Kommuner, der ikke er enige i Ankestyrelsens konkrete afgørelse, kan som hidtil anlægge retssag mod hinanden om kravet. Ankestyrelsen er ikke rette sagsøgte i disse sager. Det følger dog af Højesterets dom af 15. oktober 2002 optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2003, side 71, at det ikke er udelukket i visse tilfælde at anlægge sag mod Ankestyrelsen, herunder i tilfælde, hvor en af parterne gør gældende, at afgørelsen er ugyldig som følge af sagsbehandlingsfejl eller lignende.

Ankestyrelsen har anmodet kommunerne om på frivillig basis at indsende sager efter retssikkerhedslovens § 61 med anvendelse af et skema til indbringelse af uenighed mellem kommunerne med henblik på, at styrelsen som hidtil allerede ved indbringelsen får de relevante oplysninger og dokumenter til behandling af sagen. Skemaet er tilgængeligt for kommunerne på Ankestyrelsens hjemmeside.

2.1.2 Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Som følge af Vestre Landsrets dom af 16. december 2015 optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 1339, vurderes det hensigtsmæssigt, at reglerne om Ankestyrelsens funktion som tvistløsningsorgan i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser præciseres.

For at undgå tvivl om karakteren af Ankestyrelsens behandling af sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser bør det fremgå udtrykkeligt af loven, at Ankestyrelsen træffer afgørelse i sådanne sager. Det vil dermed fremgå klart, at resultatet af Ankestyrelsens behandling af sagen er bindende for parterne. Dette svarer til, hvad der også hidtil har været gældende ret, jf. f.eks. Højesterets dom af 28. juni 2019 optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2019, side 3264.

Endvidere vurderes det hensigtsmæssigt, at reglen om brug af et ankeskema ved indsendelse af klager til Ankestyrelsen

tilsvarende skal gælde ved indsendelse af sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser. Formålet med obligatorisk brug af et skema i disse sager er fortsat at understøtte, at de relevante oplysninger indsendes til Ankestyrelsen sammen med sagen, og at sagerne straks ved indsendelsen kan indgå korrekt i Ankestyrelsens sagsstyringssystem. Begge hensyn skal optimere sagsbehandlingen og ressourceforbruget i Ankestyrelsen og i kommunerne.

Det vurderes, at bemyndigelsen i retssikkerhedslovens § 74 indeholder hjemmel for social- og indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler ikke blot for behandlingen af klager over afgørelser, men også for behandlingen af sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser.

Set i lyset af, at der i retssikkerhedslovens § 66 findes en særskilt hjemmel til at fastsætte regler om brug af et ankeskema i forbindelse med genvurdering, findes det imidlertid usikkert, om rækkevidden af den mere generelle bemyndigelse i retssikkerhedslovens § 74 også omfatter hjemmel til at fastsætte regler om obligatorisk brug af et skema i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser. Da bemyndigelsen i retssikkerhedslovens § 66 ikke, som tidligere antaget, omfatter sager om uenighed mellem kommuner, findes der derfor grundlag for at foreslå, at en udtrykkelig hjemmel til at kunne fastsætte regler om brug af et skema indsættes i retssikkerhedslovens § 61 om sager om uenighed mellem kommuner.

Endelig vurderes det hensigtsmæssigt, at Ankestyrelsen som efter hidtidig praksis kan behandle sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser administrativt, det vil sige uden medvirken af beskikkede medlemmer.

2.1.3. Den foreslåede ordning

På ovenstående baggrund foreslås en ændring af overskriften til kapitel 10, en ændring af overskriften før retssikkerhedslovens § 60 samt en nyaffattelse af retssikkerhedslovens § 61 om sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser. Hermed sigtes til at tydeliggøre, at retssikkerhedslovens § 61 er en særskilt bestemmelse om indbringelse af sager om uenighed mellem kommuner, som gælder ved siden af de almindelige regler om klageadgang.

Det foreslås desuden, at det vil komme til at fremgå af retssikkerhedslovens § 61, at Ankestyrelsen træffer afgørelse i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, og at resultatet af Ankestyrelsens behandling af sagen er bindende for parterne.

Endvidere foreslås det, at der indsættes en specifik bemyndigelse for social- og indenrigsministeren til at fastsætte regler om, at kommunerne skal benytte et særligt skema ved indsendelse til Ankestyrelsen af sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser. Med hjemmel heri vil der i retssikkerhedsbekendtgørelsen blive fastsat regler om, at kommunerne ved indsendelsen af sager om uenighed mellem kommuner skal benytte et særligt skema, ligesom kommunerne allerede har pligt til at benytte et ankeskema ved

indsendelse af genvurderinger i sager, hvor en borger har klaget over en kommunal afgørelse.

Endelig foreslås det fastsat i retssikkerhedslovens § 52 a, at Ankestyrelsen vil kunne træffe afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter retssikkerhedslovens § 61, jf. dog retssikkerhedslovens § 52 c. På samme måde som for klager fra borgere vil det efter forslaget gælde, at sager om uenighed mellem kommuner skal behandles på et møde med deltagelse af to beskikkede medlemmer og to ankechefer, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har generel eller principiel betydning.

På baggrund af den foreslåede lovændring vil der skulle foretages enkelte ændringer i bekendtgørelse nr. 725 af 10. juli 2019 om forretningsorden for Ankestyrelsen, hvorved bestemmelserne i forretningsordenen om Ankestyrelsens behandling af sagerne vil blive ændret i overensstemmelse med de i lovforslaget foreslåede bestemmelser.

2.2. Indstilling af medlemmer til Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Det Rådgivende Praksisudvalg

2.2.1. Gældende ret

Det følger af retssikkerhedslovens § 51, at Ankestyrelsens afgørelser træffes af direktøren eller den, direktøren overlader sine beføjelser til, eller med medvirken af beskikkede medlemmer. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse med medvirken af beskikkede medlemmer, træffes afgørelsen af direktøren, vicedirektøren eller vicedirektørerne, et antal ankechefer eller andre ansatte og medlemmer, der udpeges efter retssikkerhedslovens § 52.

Efter retssikkerhedslovens § 52 fastsætter social- og indenrigsministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af social- og indenrigsministeren efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Landsorganisationen i Danmark (LO), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), KL (Kommunernes Landsforening) og Danske Handicaporganisationer (DH).

Det følger af § 6, stk. 2, i bekendtgørelse om forretningsorden for Ankestyrelsen, at social- og indenrigsministeren udpeger 90 medlemmer efter indstilling fra henholdsvis DA, LO, FTF, KL og DH, som hver indstiller 18 medlemmer.

Det følger af retssikkerhedslovens § 53, stk. 1, at når Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, deltager to medlemmer og en ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal.

Efter retssikkerhedslovens § 55, stk. 1, deltager to medlemmer og to ankechefer, hvoraf den ene er formand, i afgørelser med udvidet votering. Efter retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 1, træffes afgørelse på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, nr. 1, når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1 eller 3, har

principiel eller generel betydning. Afgørelser med udvidet votering er angivet i retssikkerhedslovens § 55, stk. 2 og omfatter bl.a. sager, hvor Ankestyrelsen har besluttet, at sagen har principiel eller generel betydning.

Ankestyrelsens udpegning af medlemmer til de enkelte møder er ikke nærmere reguleret, men i praksis søger Ankestyrelsen at undgå, at der til et møde udpeges to medlemmer fra samme organisation.

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 1, at Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Skønner Ankestyrelsen, at en sag har principiel eller generel betydning, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg dog afgørelse på et møde, jf. retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 2. Ankestyrelsen kan ligeledes beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller ved skriftlig indstilling til Beskæftigelsesudvalgets medlemmer, jf. retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 3.

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 4, at ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog retssikkerhedslovens § 59 d, stk. 5, og et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af organisationerne: KL, LO, DA og DH. Efter retssikkerhedslovens § 59 d, stk. 5, kan direktøren beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor direktøren eller en vicedirektør er formand, og hvor der deltager tre ankechefer og de medlemmer og repræsentanter, der er udpeget til at deltage efter § 59 a, stk. 4 og 5, eller § 59 b, stk. 4-7.

Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de to medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra LO og DA, to medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende, jf. retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 5.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler endvidere klager over afgørelser truffet af andre end kommunalbestyrelsen, når det er fastsat ved lov, jf. retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 1.

Ved behandling i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af klager over afgørelser truffet af andre end kommunalbestyrelsen, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt tre medlemmer efter indstilling fra hhv. KL, LO og DA, jf. retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 4.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler endvidere spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1092 af 1. november 2019, samt klager over afgørelser efter lov om ferie, jf.

lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2019 og spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet, jf. lovbekendtgørelse nr. 240 af 17. marts 2010. I denne type sager deltager et medlem fra hhv. LO og DA, som udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne, jf. retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 5.

LO indstiller således et medlem til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved behandlingen af de ovennævnte typer af sager.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social- og indenrigsministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. retssikkerhedslovens § 59 c, stk. 1.

Beskæftigelsesministeren udpeger i alt 52 medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. På nuværende tidspunkt har Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) allerede overtaget LO's indstillingsret efter retssikkerhedslovens §§ 59 a og 59 b. I dag indstiller DA, FH og KL således 12 medlemmer hver og DH indstiller 10 medlemmer. Desuden indstiller en søfarts- og en rederiorganisation hver et medlem, der alene inddrages ved behandling af sager efter retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 5.

Børne- og Undervisningsministeriet har tidligere indstillet beskikkede medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg med særlig sagkundskab om spørgsmål vedrørende tilskud til kost og logi og tilbagebetaling efter § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. samt spørgsmål vedrørende godtgørelse for tab af indtægt, godtgørelse udbetalt til arbejdsgiveren, godtgørelse under lovlig konflikt, befordrings-tilskud og tilbagebetaling efter § 19 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Ved lov nr. 1701 af 27. december 2018 om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og forskellige andre love er klageadgangen over afgørelser efter § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og efter § 19 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, imidlertid blevet ophævet. De hidtil gældende regler finder dog anvendelse for uddannelsesforløb, der er påbegyndt før den 1. januar 2019. Dette kan medføre, at der kan komme sager til behandling i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvor det vil være relevant, at der deltager beskikkede medlemmer med særlig sagkundskab inden for de pågældende områder. Afløbsperioden vil vare helt frem til slutningen af 2020, da der er uddannelsesforløb, der er påbegyndt i 2018, som først slutter ved udgangen af 2020. Efter 2020 har Børne- og Undervisningsministeriet ikke længere indstillingsret til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Medlemmerne i Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg udpeges for fire år ad gangen. Udpegningen sker med virkning fra den 1. juni i året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb, jf. retssikkerhedslovens § 52, stk. 2, og § 59 c, stk. 2.

Som medlemmer kan ikke udpeges personer, der tidligere i to fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

De nuværende medlemmer er udpeget med virkning fra den 1. juni 2018, og deres funktionsperiode udløber den 31. maj 2022.

I retssikkerhedslovens § 80 er der fastsat regler om, at Ankestyrelsen nedsætter et centralt rådgivende udvalg – Det Rådgivende Praksisudvalg – til støtte for sin indsats med at koordinere praksis. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen har pligt til at foretage. Udvalget skal desuden rådgive Ankestyrelsen om kriterier for udvælgelse af de klagesager, der kan udtages til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer, jf. retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 2, og § 59 a, stk. 3.

I retssikkerhedslovens § 81 er fastsat, at chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra KL, DA, LO, FTF og DH.

2.2.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Pr. 1. januar 2019 fusionerede LO og FTF. Den nye samlede organisation har fået navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH).

Som konsekvens af fusionen af LO og FTF skal bestemmelserne i retssikkerhedsloven om disse organisationers indstillingsret af medlemmer til Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalget og Det Rådgivende Praksisudvalg ændres.

Ud fra et grundprincip om almindelig succession lægges til grund, at FH efter fusionen har overtaget retten til for perioden 1. juni 2018 til 31. maj 2022 at indstille medlemmer af Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter de gældende regler, og at de medlemmer, der for perioden er udpeget efter indstilling fra LO og FTF, fortsætter deres virke uændret.

Grundprincippet om almindelig succession indebærer, at de pladser i råd, nævn og udvalg, som LO og FTF i dag råder over, vil blive besat af repræsentanter for FH.

I Ankestyrelsen skal de beskikkede medlemmer ikke varetage bestemte gruppers interesse eller på anden måde betragtes som repræsentanter for den indstillingsberettigede organisation, men de skal alene give udtryk for befolkningens almindelige opfattelse. De er derfor ikke fagspecialister, men

bruger deres generelle viden og faglige baggrund, når de er med til at afgøre en sag.

På den baggrund vurderer Social- og Indenrigsministeriet, at der med henvisning til grundprincippet om almindelig succession ikke skal ske ændringer i sammensætningen, da der ikke er noget, der taler imod, at FH indtræder i LO's og FTF's sted med henblik på at varetage hensynet til at sikre generel viden og faglig baggrund i Ankestyrelsens afgørelser.

Det gælder både i forhold til behandlingen af konkrete sager på et møde, hvor der efter Ankestyrelsens praksis udpeges to medlemmer, der ikke er udpeget på baggrund af en indstilling fra samme organisation, og ved udpegningen af alle medlemmer.

I forhold til sammensætningen af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er det hensigtsmæssigt, at der bevares en ligelig repræsentation af lønmodtager- og arbejdsgiverrepræsentanter ved deltagelse i behandlingen af sager. I modsætning til Ankestyrelsen deltager medlemmerne som repræsentanter for den indstillingsberettigede organisation for at sikre, at sagen bliver godt belyst gennem organisationernes grundige viden om arbejdsmarkedsforhold.

FH repræsenterer på samme måde som det tidligere LO lønmodtagerinteresser. For at opretholde balancen og en ligelig repræsentation mellem lønmodtager- og arbejdsgiversiden i udvalget som sådan og i forhold til de forskellige sagstyper, foreslås det, at FH indtræder i LO's sted med samme indstillingsret som LO efter retssikkerhedslovens §§ 59 a og 59 b.

Balancen vil blive opretholdt både ved behandlingen af de konkrete sager, hvor det fremgår af retssikkerhedsloven, hvilke organisationer der skal deltage ved behandlingen af bestemte sager, og ved beskæftigelsesministerens udpegningsret af alle medlemmerne til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

I praksis er FH allerede indtrådt i LO's indstillingsret efter retssikkerhedslovens §§ 59 a og 59 b.

I forhold til Det Rådgivende Praksisudvalg, som alene har en rådgivende funktion, er det ikke på samme måde påkrævet, at der sker fuldstændig almindelig succession. Der ses således ikke noget til hinder for, at FH overtager LO's og FTF's indstillingsret.

I praksis er FH allerede ud fra det nævnte successionsprincip indtrådt i LO's og FTF's indstillingsret til Det Rådgivende Praksisudvalg. I dag består Det Rådgivende Praksisudvalg således af Ankestyrelsens direktør som formand og af fire medlemmer, hvoraf ét medlem, er udpeget efter indstilling fra FH.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at retssikkerhedslovens § 52, stk. 1, ændres, således at de indstillingsberettigede organisationer til Ankestyrelsen bliver DA, FH, KL og DH.

Bekendtgørelse om forretningsordenen for Ankestyrelsen vil skulle ændres således, at social- og indenrigsministeren udpeger medlemmerne efter indstilling fra henholdsvis DA, FH, KL og DH.

Det er hensigten, at FH ud fra et grundprincip om almindelig succession vil få adgang til at indstille det antal medlemmer til Ankestyrelsen, der svarer til det antal medlemmer, som LO og FTF tidligere indstillede tilsammen til Ankestyrelsen. Det vil indebære, at FH vil få adgang til at indstille dobbelt så mange medlemmer som de øvrige indstillingsberettigede organisationer (DA, KL og DH). DA, KL og DH vil således i forhold til den nuværende medlemsfordeling hver skulle indstille 18 medlemmer, og FH vil skulle indstille 36 medlemmer.

Bekendtgørelse om forretningsordenen for Ankestyrelsen vil blive ændret i overensstemmelse hermed.

Det foreslås, at retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 4 og 5, samt § 59 b, stk. 4-6, ændres således, at FH vil overtage LO's indstillingsret.

Antallet af beskikkede medlemmer af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vil som hidtil blive fastsat af beskæftigelsesministeren efter forhandling med social- og indenrigsministeren.

Det er hensigten, at FH ud fra et grundprincip om almindelig succession vil få adgang til at indstille det antal medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, der svarer til det antal medlemmer, som LO tidligere indstillede til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Endelig foreslås det, at FH overtager LO's og FTF's indstillingsret til Det Rådgivende Praksisudvalg. Da Det Rådgivende Praksisudvalg alene har en rådgivende funktion, er princippet om almindelig succession ikke fulgt.

Det foreslås således, at retssikkerhedslovens § 81 ændres, således at de indstillingsberettigede efter bestemmelsen bliver KL, DA, FH og DH.

Fusionen mellem LO og FTF giver ikke herudover anledning til lovændringer vedrørende Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller Det Rådgivende Praksisudvalg. Forslaget indebærer ikke ændringer i Ankestyrelsens, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs eller Det Rådgivende Praksisudvalgs opgaver og indebærer ikke behov for, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede offentlige implementeringskonsekvenser i form af organisatoriske omstillingskonsekvenser.

For Ankestyrelsen vil lovforslaget indebære, at sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser som efter hidtidig praksis som udgangspunkt behandles administrativt uden deltagelse af beskikkede medlemmer, og at kommunerne skal indsende sagerne til Ankestyrelsen ved brug af et skema.

For kommunerne indebærer forslaget om obligatorisk brug af et skema ikke administrative konsekvenser, idet et ankeskema har været brugt efter tidligere praksis, og et skema i dag anvendes på frivillig basis, og idet formålet med skemaet som anført i punkt 2.1.1 er at optimere sagsbehandlingen i såvel kommunerne som Ankestyrelsen.

I 2017 modtog Ankestyrelsen 282 sager om mellemkommunal uenighed. Lovforslaget vedrører således et begrænset antal sager.

Forslaget vurderes at leve op til principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Det foreslåede skema udarbejdet af Ankestyrelsen i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser er således et digitalt skema.

Skemaet vil medvirke til, at relevant materiale fortsat indsendes uden behov for fornyet kommunikation mellem kommunen og Ankestyrelsen, og vil samtidig medvirke til en effektiv, automatiseret registrering i Ankestyrelsen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke konsekvenser for erhvervslivet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede offentlige implementeringskonsekvenser i form af organisatoriske omstillingskonsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. november til den 12. december 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Ældreåd, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FBU – ForældreLandsforeningen, Frivilligrådet, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, HK/Kommunal, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsforeningen Bedre Psykiatri, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsforeningen Sind, Red Barnet, Rådet for Socialt Udsatte, Sand, Sjældne Diagnoser, Socialpædagogernes Landsforbund, Udbetaling Danmark, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund og Ældresagen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I retssikkerhedslovens § 14, 1. pkt., er det fastsat, at kommunalbestyrelsen kan udlevere oplysninger til apotekerne om navn, personnummer og den personlige tillægsprocent vedrørende personer, der modtager personligt tillæg til medicinudgifter.

Ved lov nr. 1087 af 13. december 2000 om ændring af lov om social pension, lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love blev reglerne om tillæg til dækning af dele af pensionisters medicinudgifter ændret, således at tillæg hertil ydes i form af et helbredstillæg efter lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 23. september 2019, fremfor som hidtil at indgå som en del af et personligt tillæg efter loven. Der kan dog fortsat ydes tillæg til medicin efter reglerne om personligt tillæg, hvis der er tale om medicin, som regionsrådet ikke yder tilskud til.

Helbredstillæg ydes i dag efter § 14 a i lov om social pension og nedsættes efter § 31 i lov om social pension afhængigt af den personlige tillægsprocent, der beregnes på grundlag af indtægten. Tilsvarende ydes helbredstillæg efter § 18 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 982 af 23. september 2019, og nedsættes afhængigt af den personlige tillægsprocent efter § 29 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Der blev ikke ved indførelsen af reglerne om helbredstillæg foretaget en ændring af § 14 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at retssikkerhedslovens § 14 ændres således, at "helbredstillæg" indsættes i bestemmelsen.

Til nr. 2

I retssikkerhedslovens § 43, stk. 1, 1. pkt., er det fastsat, at når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres.

Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd bl.a. opgaver efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Indtil 3. juli 2006 var reglerne om sygedagpenge og reglerne om barseldagpenge samlet i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 28. oktober 2004. Denne lov indeholdt bl.a. regler om opfølgning ved sygefravær herunder graviditetsbetinget sygefravær. Det fremgik af § 24 f, som blev indsat ved lov nr. 396 af 1. juni 2005 om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fød-

sel, lov om arbejdsskadesikring og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at kommunen som led i at styrke opfølgningsindsatsen kunne overlade opgaver til andre aktører. Retssikkerhedslovens § 43 omfattede på dette tidspunkt lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Ved lov nr. 566 af 9. juni 2006 blev reglerne om orlov og dagpenge ved barsel samlet i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven), mens reglerne om sygedagpenge blev reguleret i lov nr. 563 af 9. juni 2006 om sygedagpenge. Som konsekvens heraf blev henvisningen i retssikkerhedslovens § 43 ændret fra at omfatte den hidtidige lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til at omfatte både lov om sygedagpenge og barselsloven. Reglerne om opfølgning ved graviditetsbetinget sygefravær indgik imidlertid ikke i den nye barselslov, og loven indeholder hermed ikke adgang til at overlade opgaver til andre end offentlige myndigheder. Henvisningen i retssikkerhedslovens § 43 til barselsloven er derfor overflødig.

Det foreslås på den baggrund, at henvisningen til barselsloven udgår.

Til nr. 3

Det følger af retssikkerhedslovens § 51, at Ankestyrelsens afgørelser træffes af direktøren eller den, direktøren overlader sine beføjelser til, eller med medvirken af beskikkede medlemmer. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse med medvirken af beskikkede medlemmer, træffes afgørelsen af direktøren, vicedirektøren eller vicedirektørerne, et antal ankechefer eller andre ansatte og medlemmer, der udpeges efter retssikkerhedslovens § 52.

Efter retssikkerhedslovens § 52, stk. 1, fastsætter social- og indenrigsministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af social- og indenrigsministeren efter indstilling fra DA, LO, FTF, KL og DH.

Det foreslås, at FH vil blive indstillingsberettiget til Ankestyrelsen i stedet for LO og FTF.

Baggrunden for forslaget er, at LO og FTF med virkning fra 1. januar 2019 er fusioneret under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Forslaget vil ikke indebære ændringer i Ankestyrelsens opgaver og vil ikke medføre, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning af Ankestyrelsen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2.

Til nr. 4

Det følger af retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 1, at Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klager over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen, jf. dog retssikkerhedslovens § 52 c. I sager, der ikke er omfattet af retssikkerhedslovens § 52 a, træf-

fes afgørelse som udgangspunkt på et møde med deltagelse af beskikkede medlemmer efter regler fastsat i retssikkerhedslovens §§ 52 b-56.

Ankestyrelsen har i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser hidtil i praksis fungeret som klageinstans og har behandlet sådanne sager som en efterprøvelse af en afgørelse, som én kommune har truffet over for en anden kommune.

Siden 1. juli 2013 har Ankestyrelsen behandlet sager om mellemkommunal uenighed administrativt, bortset fra de sager, der blev undergivet principiel behandling.

Vestre Landsret har ved en dom af 16. december 2015 optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 1339 fastslået, at Ankestyrelsen i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser ikke fungerer som en almindelig klageinstans, men som et tvistløsningsorgan.

Retssikkerhedslovens § 52 a angiver, hvornår Ankestyrelsen kan træffe afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer. Efter § 52 a, stk. 1, træffer Ankestyrelsen således bl.a. afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen.

I lyset af, at Ankestyrelsen i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser træffer afgørelse som tvistløsningsorgan og ikke som rekursinstans, og da sagerne fortsat skal kunne behandles administrativt, foreslås det, at der indsættes et nyt stykke i retssikkerhedslovens § 52 a, hvorefter Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af retssikkerhedslovens § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, jf. dog retssikkerhedslovens § 52 c. Efter retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 1, træffes afgørelse på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. retssikkerhedslovens § 55, stk. 2, nr. 1, når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1 eller 3, har principiel eller generel betydning.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 4, kan Ankestyrelsen i sager omfattet af § 52 a, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Ankestyrelsen skal snarest muligt træffe en endelig afgørelse i sagen.

Det foreslås, at retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 4, der som følge af lovforslagets § 1, nr. 4, vil blive stk. 5, ændres således, at henvisningen til ”stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3” ændres til: ”stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4”. Forslaget er en konsekvens af, at der i retssikkerhedslovens § 52 a foreslås indsat et nyt stk. 3. Der sker ingen indholdsmæssig ændring

af bestemmelsen i § 52 a, stk. 4, der bliver stk. 5. Der er således ikke grundlag for at lade bestemmelsen gælde sager omfattet af retssikkerhedslovens § 61 om uenighed mellem kommuner, idet der i sådanne sager ikke vil være behov for at træffe foreløbige afgørelser på grund af en øjeblikkelig opstået trangssituation.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 6

Efter retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 1, træffes afgørelse på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. retssikkerhedslovens § 55, stk. 2, nr. 1, når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1 eller 3, har principiel eller generel betydning. Ved udvidet votering efter § 55, stk. 2, nr. 1, forstås, at der i mødet deltager to beskikkede medlemmer og to ankechefer, hvoraf den ene er formand.

Det foreslås, at henvisningen til ”§ 52 a, stk. 1 eller 3,” ændres til ”§ 52 a, stk. 1, 3 eller 4.”. Det foreslås således fastsat, at Ankestyrelsens afgørelser i sager omfattet af retssikkerhedslovens § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser kan træffes på et møde efter reglerne om udvidet votering, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Siden 1. juli 2013 har Ankestyrelsen behandlet sager om mellemkommunal uenighed administrativt, bortset fra de sager, der blev undergivet principiel behandling. Der er tale om en ændring som følge af, at der i retssikkerhedslovens § 52 a foreslås indsat et nyt stk. 3, hvorefter Ankestyrelsen vil træffe afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af retssikkerhedslovens § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 7

Efter retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 2, kan Ankestyrelsen i sager, som er omfattet af § 52 a, stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. retssikkerhedslovens § 53, stk. 1-3. Det er i § 53, stk. 1, fastsat, at når Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, deltager to medlemmer og en ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal. I retssikkerhedslovens § 53, stk. 2, er fastsat, at hvis Ankestyrelsen skønner, at en sag er egnet til at blive afgjort, uden at der afholdes et møde, sender styrelsen indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde. Af retssikkerhedslovens § 53, stk. 3, følger, at formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, at afgørelsen er lovlig. Sagen skal herefter behandles i et møde med udvidet votering, jf. retssikkerhedslovens § 55. I afgørelser med udvidet votering deltager ifølge § 55, stk. 1, to medlemmer og to ankechefer, hvoraf den ene er formand, i mødet.

Det foreslås, at henvisningen i retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 2, til ”§ 52 a, stk. 1” ændres til ”§ 52 a, stk. 1 og 3”. Det foreslås således fastsat, at Ankestyrelsen kan beslutte, at afgørelser i sager omfattet af retssikkerhedslovens § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne. Siden 1. juli 2013 har Ankestyrelsen behandlet sager om mellemkommunal uenighed administrativt, bortset fra de sager, der blev undergivet principiel behandling. Der er tale om en ændring som følge af, at der i retssikkerhedslovens § 52 a foreslås indsat et nyt stk. 3, hvorefter Ankestyrelsen vil træffe afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af retssikkerhedslovens § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 8

Efter retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 1, træffer Ankestyrelsen afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. dog stk. 2 og 3.

Efter retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 2, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse på et møde, når Ankestyrelsen skønner, at en sag, som er omfattet af stk. 1, har principiel eller generel betydning. Efter retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 3, kan Ankestyrelsen i sager, som er omfattet af stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. stk. 4, eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. retssikkerhedslovens § 59 d, stk. 6.

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 4, at ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, og et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra KL, LO, DA og DH.

Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de to medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra LO og DA, to medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende, jf. retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 5.

Det foreslås, at FH vil blive indstillingsberettiget til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i stedet for LO.

Baggrunden for forslaget er, at LO og FTF med virkning fra 1. januar 2019 er fusioneret under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Forslaget vil ikke indebære ændringer i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs opgaver og vil ikke medføre, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2.

Til nr. 9

Retssikkerhedslovens § 59 a regulerer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs behandling af sager. Efter retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 6, finder retssikkerhedslovens § 50, stk. 4, § 51, stk. 3, § 52 a, stk. 4, §§ 57, 59, 60 og 66-70, § 72, stk. 1 og 7, og § 74 anvendelse på behandling af klager efter § 59 a, stk. 1-3. I § 59 a, stk. 6, er det fastsat, at bl.a. retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 4, om Ankestyrelsens mulighed for at træffe en foreløbig afgørelse, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået transssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, finder anvendelse på Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs behandling af klager efter § 59 a, stk. 1-3.

Det foreslås, at retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 6, ændres således, at henvisningen til ”§ 52 a, stk. 4” ændres til ”§ 52 a, stk. 5”.

Der er tale om en ændring som følge af, at retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 4, som følge af lovforslagets § 1, nr. 4, vil blive stk. 5.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 10

Efter retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 1, behandler Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg klager over afgørelser truffet af andre end kommunalbestyrelsen, når det er fastsat ved lov.

I retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 3, er det fastsat, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler spørgsmål om arbejdsgivers betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

I retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 5, 1. pkt., er det fastsat, at ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis LO og DA.

Ved lov nr. 624 af 8. juni 2016 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og om forskellige andre love og om ophævelse af lov om akutjob og jobpræmie til arbejdsgivere og lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpenget, blev reglerne om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdage (g-dage) ændret således, at antallet af g-dage blev nedsat fra 3 dage til 2 dage efter afskedigelsestidspunktet. Denne ændring trådte i kraft den 1. juli 2017.

Der blev ikke i den sammenhæng foretaget de fornødne ændringer i retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 3 og 5, som konsekvens heraf. Det foreslås derfor, at retssikkerhedslovens §

59 b, stk. 3, og stk. 5, 1. pkt., ændres således, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal behandle spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til nr. 11

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 1, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af andre end kommunalbestyrelsen, når det er fastsat ved lov.

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 4, at ved behandlingen af klager efter retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 1, jf. dog § 59 b, stk. 5, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer: KL, LO og DA.

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 5, at ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis LO og DA. Ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis LO og DA, jf. dog § 59 b, stk. 6 og 7. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10.

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 6, at hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver, der er part i en sag omfattet af § 59 b, stk. 5, 2. pkt., er tilknyttet en organisation, som ikke er medlem af en hovedorganisation, deltager foruden medlemmerne i § 59 b, stk. 5, en repræsentant fra lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationen. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant for Danske Regioner eller Finansministeriet.

Det foreslås, at FH vil blive indstillingsberettiget til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i stedet for LO.

Baggrunden for forslaget er, at LO og FTF med virkning fra 1. januar 2019 er fusioneret under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Forslaget vil ikke indebære ændringer i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs opgaver og vil ikke medføre, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2.

Til nr. 12

Overskriften til kapitel 10 i retssikkerhedsloven er ”Almindelige klageregler”.

Retssikkerhedslovens kapitel 10 indeholder en række regler om behandling af klager over afgørelser truffet af kommunerne, herunder jobcentrene, og Udbetaling Danmark. Kapitlet indeholder bl.a. regler om genvurdering, klagefrister samt en række regler for Ankestyrelsens behandling af sager.

Retssikkerhedslovens § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser er placeret i retssikkerhedslovens kapitel 10 med overskriften ”Almindelige klageregler” i en særskilt bestemmelse ved siden af den almindelige regel om klageadgang.

Som følge af Vestre Landsrets dom af 16. december 2015 optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 1339, som har fastslået, at Ankestyrelsen i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser ikke fungerer som en almindelig klageinstans, men som et tvistløsningsorgan, skal Ankestyrelsen ikke behandle sådanne sager på samme måde som klager indbragt efter retssikkerhedslovens § 60, dvs. som om den ene kommune har truffet en bindende afgørelse i forhold til den anden.

Da retssikkerhedslovens § 61 således ikke regulerer en almindelig klageadgang men en funktion som tvistløsningsorgan, er overskriften til kapitel 10 ikke fuldt ud dækkende for indholdet af kapitlet. Det foreslås derfor, at overskriften til kapitel 10 ændres til ”Almindelige klageregler m.v.”.

Til nr. 13

Overskriften før retssikkerhedslovens § 60 er ”Klageadgang”. Overskriften knytter sig til retssikkerhedslovens §§ 60-65, hvorefter der er en ny overskrift før § 66.

Som følge af Vestre Landsrets dom af 16. december 2015 optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 1339, som har fastslået, at Ankestyrelsen i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser ikke fungerer som en almindelig klageinstans, men som et tvistløsningsorgan, skal Ankestyrelsen ikke behandle sådanne sager på samme måde som klager indbragt efter retssikkerhedslovens § 60, dvs. som om den ene kommune har truffet en bindende afgørelse i forhold til den anden.

For at tydeliggøre at retssikkerhedslovens § 61 ikke er en bestemmelse, som regulerer en klageadgang men en funktion som tvistløsningsorgan i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, foreslås det, at overskriften før § 60 ændres til ”Klageadgang og behandling af sager om uenighed”.

Til nr. 14

Efter retssikkerhedslovens § 61 kan sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser indbringes for Ankestyrelsen. Det følger heraf, at Ankestyrelsen kan træffe afgø-

relse om den forpligtelse, der er uenighed om. Det drejer sig navnlig om sager, hvor kommuner er uenige om spørgsmål om opholdskommune, hvilken kommune, der har pligten til at yde hjælp, og om mellemkommunal refusion.

Ankestyrelsen har hidtil i sager om uenighed mellem kommuner fungeret som klageinstans og har behandlet sådanne sager som en efterprøvelse af en afgørelse, som én kommune har truffet over for en anden kommune.

Ankestyrelsen har behandlet sagerne på samme måde som klager indbragt efter retssikkerhedslovens § 60, dvs. hvor en kommune har truffet en afgørelse med en borger som modtager.

Praksis har således været, at kommune A skulle fremsætte et krav over for kommune B, hvorefter kommune B skulle træffe en afgørelse over for kommune A om, hvorvidt kommune B kunne imødekomme kravet. Afgørelsen skulle indeholde begrundelse og klagevejledning. Kommune A kunne klage over afgørelsen til Ankestyrelsen, og kommune B skulle genvurdere afgørelsen efter retssikkerhedslovens § 66 og anvende et ankeskema ved indsendelsen af genvurderinger til Ankestyrelsen. Klagefristen på fire uger i retssikkerhedslovens § 67 blev anvendt.

Ankestyrelsen har herefter på grundlag af klagen foretaget en efterprøvelse af B kommunes afgørelse, og resultatet af styrelsens afgørelse har været stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af afgørelsen.

Vestre Landsret har ved en dom af 16. december 2015 optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 1339 fastslået, at Ankestyrelsen i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser ikke, som det hidtil har været praksis, fungerer som en almindelig klageinstans, men som et tvist-løsningsorgan.

Dommen indebærer, at Ankestyrelsen ikke kan behandle sådanne sager på samme måde som klager indbragt efter retssikkerhedslovens § 60, dvs. som om den ene kommune har truffet en bindende afgørelse i forhold til den anden, som det hidtil været praksis for.

Klagefristen i retssikkerhedslovens § 67 og genvurderingsreglen i retssikkerhedslovens § 66 kan således ikke anvendes, ligesom Ankestyrelsens afgørelse ikke kan gå ud på stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over, jf. retssikkerhedslovens § 68, stk. 2. Det skyldes, at indholdet af disse bestemmelser er knyttet direkte til tidspunktet for eller indholdet af en konkret afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse, mens Ankestyrelsens behandling af en sag om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser ikke er en efterprøvelse af en afgørelse, men vil være en afgørelse truffet i første instans.

Dommen ændrer ikke ved, at Ankestyrelsen efter retssikkerhedslovens § 61 kan træffe afgørelse i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser. Kommunerne skal dog ikke træffe afgørelser over for hinanden. Hvis kom-

muner er uenige om deres forpligtelser, kan de indbringe sagen for Ankestyrelsen. Ankestyrelsen vil træffe afgørelse i tvisterne med angivelse af et bestemt konkret resultat.

Det foreslås, at det vil fremgå udtrykkeligt af retssikkerhedslovens § 61, at Ankestyrelsen træffer afgørelse i sagen.

Hermed vil det blive tydeliggjort, at resultatet af Ankestyrelsens behandling af sagen er bindende for de kommuner, der er parter i sagen. Kommuner, der ikke er enige i Ankestyrelsens konkrete afgørelse, kan som hidtil anlægge retssag mod hinanden om kravet.

I retssikkerhedslovens § 66, stk. 2, er der en bemyndigelse til social- og indenrigsministeren til at fastsætte regler om obligatorisk brug af et bestemt ankeskema, når en myndighed skal genvurdere en afgørelse på grund af en klage og indsende sagen til Ankestyrelsen.

I § 13 i retssikkerhedsbekendtgørelsen er det med hjemmel i bemyndigelsen fastsat, at kommunalbestyrelsen ved indsendelse af en klagesag til Ankestyrelsen skal benytte et ankeskema, der er udarbejdet af Ankestyrelsen.

Bemyndigelsen i retssikkerhedslovens § 66 gælder i dag ikke, som det tidligere har været antaget, for sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, der indbringes for Ankestyrelsen efter retssikkerhedslovens § 61.

Det foreslås, at der indføres en tilsvarende bemyndigelse for sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser i retssikkerhedslovens § 61 i et nyt stk. 2.

Det er hensigten, at det på baggrund af bemyndigelsen fastsættes i retssikkerhedsbekendtgørelsen, at kommunerne også ved indsendelse af sager om uenighed skal benytte et særligt skema. Et sådant skema til frivillig brug ved indsendelse i sager om mellemkommunal uenighed findes allerede på Ankestyrelsens hjemmeside.

Et obligatorisk krav om brug af skemaet vil medvirke til at sikre et generelt kvalificeret oplysningsgrundlag fra sagens modtagelse i Ankestyrelsen samt mulighed for at afvise behandling af sager, der indkommer uden brug af skema eller ved mangelfuld udfyldning af skema.

Til nr. 15

Efter retssikkerhedslovens § 80 nedsætter Ankestyrelsen et centralt rådgivende udvalg – Det Rådgivende Praksisudvalg – til støtte for sin indsats med at koordinere praksis.

I retssikkerhedslovens § 81 om Det Rådgivende Praksisudvalg i Ankestyrelsen er det fastsat, at ”Chefen” for Ankestyrelsen er formand for udvalget.

Betegnelsen for chefen for Ankestyrelsen er efter retssikkerhedslovens § 51 ”direktøren”. Denne betegnelse blev indført ved lov nr. 1543 af 13. december 2016 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om voksenansvar for anbragte

børn og unge, uden at retssikkerhedslovens § 81 blev ændret i overensstemmelse hermed.

Det foreslås at ændre formuleringen af retssikkerhedslovens § 81, så der også her anvendes betegnelsen ”direktøren” om chefen for Ankestyrelsen.

Til nr. 16

I retssikkerhedslovens § 80 er det fastsat, at Ankestyrelsen nedsætter et centralt rådgivende udvalg – Det Rådgivende Praksisudvalg – til støtte for sin indsats med at koordinere praksis. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen har pligt til at foretage. Udvalget skal desuden rådgive Ankestyrelsen om kriterier for udvælgelse af de klagesager, der kan udtages til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer, jf. retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 2, og § 59 a, stk. 3.

I retssikkerhedsloven § 81 er det fastsat, at chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra KL, DA, LO, FTF og DH.

Det foreslås, at FH vil blive indstillingsberettiget til Det Rådgivende Praksisudvalg i stedet for LO og FTF.

Baggrunden for forslaget er, at LO og FTF med virkning fra 1. januar 2019 er fusioneret under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Forslaget vil ikke indebærer ændringer i Det Rådgivende Praksisudvalgs opgaver og vil ikke medføre, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning af det Rådgivende Praksisudvalg.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2.

Til nr. 17

Efter retssikkerhedslovens § 82 har kommunalbestyrelserne og regionsrådene pligt til at tilvejebringe og indsende statistik på henholdsvis social- og indenrigsministerens lovområder og sundheds- og ældreministerens område inden for lov om social service.

Retssikkerhedslovens § 84 indeholder bemyndigelser til henholdsvis social- og indenrigsministeren og sundheds- og ældreministeren til at fastsætte nærmere regler om omfanget af oplysninger og om, hvordan de skal indsendes.

Indtil 1. januar 2018 var reglerne om kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes pligt til at indsende oplysninger på den daværende børne- og socialministers område fastsat i retssikkerhedslovens § 82, stk. 1, og på den daværende ældreministers område fastsat i lovens § 82, stk. 2. I bemyndigelsen i lovens § 84, stk. 2, er der henvist til retssikkerhedslovens § 82, stk. 2.

Ved lov nr. af 660 af 8. juni 2017 om ændring af lov om social service, lov om socialtilsyn og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område blev der fra 1. januar 2018 foretaget ændringer i retssikkerhedslovens §§ 82 og 84. Herunder blev der i § 82 indsat et nyt stk. 2 vedrørende den daværende børne- og socialministers område. Det hidtidige stk. 2 om den daværende ældreministers område blev dermed stk. 3.

I § 84, stk. 2, blev der samtidig foretaget en ændring af henvisningen til § 82. Hensigten var, som anført i bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 150, som fremsat, side 55, at tydeliggøre, at bemyndigelsen skulle omfatte de oplysninger på ældreministerens område, der herefter var omfattet af lovens § 82, stk. 3. I lovteksten er imidlertid fejlagtigt indsat en henvisning til § 82, stk. 2.

Det foreslås derfor, at denne forkerte henvisning ændres, så der i retssikkerhedslovens § 84, stk. 2, henvises til § 82, stk. 3.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2020.

Da retssikkerhedsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. retssikkerhedslovens § 90, stk. 1, vil de foreslåede ændringer af retssikkerhedsloven heller ikke gælde for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for disse dele af riget.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 14. Kommunalbestyrelsen kan udlevere oplysninger til apotekerne om navn, personnummer og den personlige til-lægsprocent vedrørende personer, der modtager personligt tillæg til medicinudgifter. Oplysningerne kan også gives i elektronisk form og udleveres uden samtykke fra den enkelte.

§ 43. Når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres. Dette gælder også for privatinstitutioner, jf. § 19, stk. 5, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven og for friplejeboliger.

Stk. 2. ---

§ 52. Social- og indenrigsministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af social- og indenrigsministeren efter indstilling fra

- 1) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) Landsorganisationen i Danmark,
- 3) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 4) KL (Kommunernes Landsforening) og
- 5) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 2 og 3. ---

§ 52 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 4. I sager omfattet af stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3 kan Ankestyrelsen i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Ankestyrelsen skal snarest muligt træffe en endelig afgørelse i sagen.

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 826 af 16. august 2019, som bl.a. ændret ved § 3 i lov nr. 550 af 7. maj 2019 og senest ved § 13 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 foretages følgende ændringer:

1. I § 14, 1. pkt., indsættes efter »modtager«: »helbredstillæg eller«.

2. I § 43, stk. 1, 1. pkt., udgår », lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel«.

3. § 52, stk. 1, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) Fagbevægelsens Hovedorganisation,«

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 3 og 4.

4. I § 52 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, jf. dog § 52 c.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

5. I § 52 a, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

§ 52 c. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1 eller 3, har principiel eller generel betydning, træffes afgørelse i sagen på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af § 52 a, stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 53, stk. 1-3.

§ 59 a. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, og 1 medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer, jf. dog stk. 5:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de 2 medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, 2 medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende.

Stk. 6. § 50, stk. 4, § 51, stk. 3, § 52 a, stk. 4, §§ 57, 59, 60 og 66-70, § 72, stk. 1 og 7, og § 74 finder anvendelse på behandling af klager efter stk. 1-3.

§ 59 b. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler endvidere spørgsmål om en arbejdsgivers betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. samt spørgsmål, der er indbragt for udvalget om en arbejdsgivers overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Stk. 4. Ved behandlingen af klager efter stk. 1, jf. dog stk. 5, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.

Stk. 5. Ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening. Ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet deltager to ankechefer, hvoraf den ene

6. I § 52 c, stk. 1, ændres »§ 52 a, stk. 1 eller 3,« til: »§ 52 a, stk. 1, 3 eller 4,«.

7. I § 52 c, stk. 2, ændres »§ 52 a, stk. 1,« til: »§ 52 a, stk. 1 og 3,«.

8. I § 59 a, stk. 4, nr. 2, og stk. 5, ændres »Landsorganisationen i Danmark« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.

9. I § 59 a, stk. 6, ændres »§ 52 a, stk. 4,« til: »§ 52 a, stk. 5,«.

10. I § 59 b, stk. 3 og stk. 5, 1. pkt., ændres »1., 2. og 3.« til: »1. og 2.«.

11. I § 59 b, stk. 4, nr. 2, stk. 5, 1. og 2. pkt., og i stk. 6, 1. pkt., ændres »Landsorganisationen i Danmark« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.

er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, jf. dog stk. 6 og 7. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne.

Stk. 6. Hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver, der er part i en sag omfattet af stk. 5, 2. pkt., er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet Landsorganisationen i Danmark eller Dansk Arbejdsgiverforening, deltager foruden medlemmerne i stk. 5 en repræsentant fra hovedorganisationen for den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant for Danske Regioner eller Finansministeriet.

Stk. 7-9. ---

Kapitel 10
Almindelige klageregler

Klageadgang

§ 60. ---

§ 61. Hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for Ankestyrelsen.

§ 81. Chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra

- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
- 2) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 3) Landsorganisationen i Danmark,
- 4) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og
- 5) Danske Handicaporganisationer.

§ 84. ---

Stk. 2. Ældreministeren kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger for hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service, jf. § 82, stk. 2, og § 83, stk. 2 og 4, og om, hvordan oplysningerne skal ajourføres og indsendes, herunder om leveranceform, leveranceformat og leverancefrist, og hvem der er datamodtager.

12. *Overskriften til kapitel 10 affattes således:*

»Kapitel 10
Almindelige klageregler m.v.«.

13. *Overskriften før § 60 affattes således:*

»*Klageadgang og behandling af sager om uenighed*«.

14. *§ 61 affattes således:*

»**§ 61.** Hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for Ankestyrelsen, der træffer afgørelse i sagen.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal benytte et særligt skema ved indsendelsen af sager til Ankestyrelsen efter stk. 1.«

15. I § 81, 1. pkt., ændres »Chefen« til: »Direktøren«.

16. § 81, nr. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»3) Fagbevægelsens Hovedorganisation og«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

17. I § 84, stk. 2, ændres »§ 82, stk. 2,« til: »§ 82, stk. 3,«.